

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 14 ΜΑΪΟΥ 1982 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 228

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. 2717 (1)

Καθορισμός ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση «Παλιοχαλιάς» περιφέρειας Περατιάς Βονίτσης-Ν. Αιτωλοακαρνανίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις : α) του Ν. 3200/1955 «περί διοικητικής αποκεντρώσεως» όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα, β) του Α.Ν. 2344/1940 «περί αιγιαλού και παραλίας» και γ) του Α.Ν. 263/1968 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί δημοσίων κτημάτων».

2. Την 8505/6433/Εγκ. 66/31.7.1968 διαταγή του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Το σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα, που θεωρήθηκε στις 15.12.1981 από το Δ/ντή Τεχνικών Υπηρεσιών Ν. Αιτωλ/νίας, το οποίο συνοδεύει την από 17.12.1981 έκθεση της Επιτροπής του άρθρου 74 του Π. Δ/τος 636/1977, με την οποία η Επιτροπή αυτή καθορίζει επί του ανωτέρω διαγράμματος, την οριογραμμή του αιγιαλού και παραλίας στη θέση «Παλιοχαλιάς» περιφέρειας Περατιάς Βονίτσης-Ν. Αιτωλ/νίας.

4. Τη Φ. 187.2./89/82/8.2.1982 σύμφωνη γνωμοδότηση του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, αποφασίζουμε :

Επικυρώνουμε την από 17.12.1981 έκθεση της Επιτροπής του άρθρου 74 του Π. Δ/τος 636/1977 καθώς και το σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα, με την οποία η Επιτροπή αυτή, καθορίζει α) με κόκκινη συνεχή πολυγωνική γραμμή την οριογραμμή του αιγιαλού και β) με κίτρινη συνεχή πολυγωνική γραμμή την οριογραμμή της παραλίας στη θέση «Παλιοχαλιάς» περιφέρειας Περατιάς Βονίτσης-Ν. Αιτωλ/νίας και αναθέτουμε τις περαιτέρω ενέργειες στον Οικον. Έφορο Μεσολογγίου.

Η απόφαση αυτή, μαζί με την έκθεση της Επιτροπής και το σχετικό τοπογραφικό διάγραμμα να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Μεσολόγγι, 17 Μαρτίου 1982

Ο Νομαρχών Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

Τεχνική Έκθεσις επανυποβολής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας στη θέση «Παλιοχαλιά» περιοχής «Περατιάς Βονίτσης Νομού Αιτωλ/νίας».

Βόνιτσα σήμερα στις 17.12.81 ημέραν Πέμπτην και ώρα 11 π.μ. οι υπογεγραμμένοι : 1) Σπυρίδων Μοσχούτας, αναπληρωτής Οικον. Εφόρου Βονίτσης ως Πρόεδρος, 2) Θεμιστοκλής Ντεντόπουλος, τοπογράφος μηχανικός ως αναπληρωτής του Δ/ντού Τεχνικών Υπηρεσιών Νομού Αιτωλοακαρνανίας και 3) Αχιλλέας Σπυρόπουλος, Ανθυποπλοίαρχος Λιμενάρχης Λευκάδος αποτελούντες την επιτροπή καθορισμού των ορίων του αιγιαλού δυνάμει του άρθρου 74 του Π. Δ/τος 636/77 και της υπ' αριθμ. 5238/26.5.81 αποφάσεως Νομάρχου Αιτωλ/νίας (παρ. 1 άρθρ. 63 του Π. Δ/τος 636/77) συγκληθείσα διά της 2957/9.12.81 εντολής του Προέδρου αυτής μετέβησαν επί τόπου στην προαναφερομένη περιοχή στις 17.12.81, αφού έλαβαν υπόψη :

1. Την από 23.4.81 αίτηση της Α.Ε. ΠΟΡΤΟ ΛΕΥΚΑΣ με την οποία ζητείται ο καθορισμός των ορίων του αιγιαλού στην ανωτέρω περιοχή.

2. Το υπό της Πολιτικού Μηχανικού Μαρίας Κοντογιώργη Αραβανή συνταχθέν τον Δεκέμβριον 1980 τοπογραφικό

καὶ ὑψομετρικὸ διάγραμμα σὲ 1 πινακίδα σὲ κλίμακα 1 : 500 ἠλεγμένον γιὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς ἀποτυπώσεως ὑπὸ τοῦ Θεμ. Ντεντόπουλου πολ. μηχ. μὲ 5ο β. τὴν 15.12.81 καὶ θεωρηθὲν ὑπὸ τῆς Δ.Τ.Υ.Ν. Αἰτωλοακαρνανίας στὶς 15.12.81 ὡς τὸ ἄρθρο 20 Ν. 717/77 ὁρίζει.

3. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2344/40 ὅπως αὐτὸς τροποποιήθηκε καθὼς καὶ τὴν πρὸς τοῦτο σχετικὴ Δικαστηριακὴ καὶ Διοικητικὴ Νομολογία.

4. Τὸ ἀριθμ. Ἀρ. Φ. 187.2/618/81/28.9.81 ἐγγράφου Γ.Ε.Ν.

5. Τὴν ἐκ τῆς ἐπιτόπου μεταβάσεως σχηματισθεῖσαν ἀντίληψη περὶ τοῦ πλάτους τῆς βρεχομένης ζώνης τῆς ξηρᾶς καὶ λοιπῶν συναφῶν στοιχείων ἤτοι :

Ἡ μεγαλύτερη ἔκταση εἶναι πεδινὴ καὶ ἐνδιαμέσως εἰς μῆκος περίπου 300 μ. βραχώδης.

Στὴν πεδινὴ ἔκταση ἡ ὑπάρχουσα λιμνοθάλασσα εἰσχωρεῖ ἐντὸς τῆς ξηρᾶς καὶ διαβρώνει αὐτή. Δὲν ὑπάρχουν δὲ ἐνδείξεις γιὰ τὴν ὕπαρξη παλαιοῦ αἰγιαλοῦ.

Ἡ θάλασσα κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς εἶναι ἀβαθὴς καὶ χαρακτηρίζεται ὡς λιμνοθάλασσα.

Ἡ ἀκτὴ δὲν εἶναι ἀμμώδης ἀλλὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ φυτικὸ ἔδαφος.

Στὴ γύρω περιοχὴ δὲν ἔχει ξαναγίνει καθορισμὸς τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ, ἀποφασίζει :

1. Καθορίζει ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω τοπογραφικοῦ διαγράμματος : α) τὴν ὁριογραμμὴ τοῦ αἰγιαλοῦ δι' ἐρυθρᾶς συνεχοῦς πολυγωνικῆς γραμμῆς 1, 2, 3,... τῆς ὁποίας οἱ κορυφὲς ἐξασφαλίζονται ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα ἢ κατασκευασθέντα σταθερὰ σημεῖα (κολωνάκια μπετὸν) ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἡ ὁριογραμμὴ αὐτὴ εἶναι 5 μ. ἐσώτερον τῆς ἀκτογραμμῆς., β) τὴν ὁριογραμμὴ τῆς παραλίας διὰ συνεχοῦς κίτρινης πολυγωνικῆς γραμμῆς 1', 2', ... τῆς ὁποίας οἱ κορυφὲς ἐξασφαλίζονται ὁμοίως μὲ τοῦ αἰγιαλοῦ καὶ σὲ ἀπόσταση 15 μ ἐκ τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ αἰγιαλοῦ.

2. Ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑφίσταται παλαιὸς αἰγιαλός.

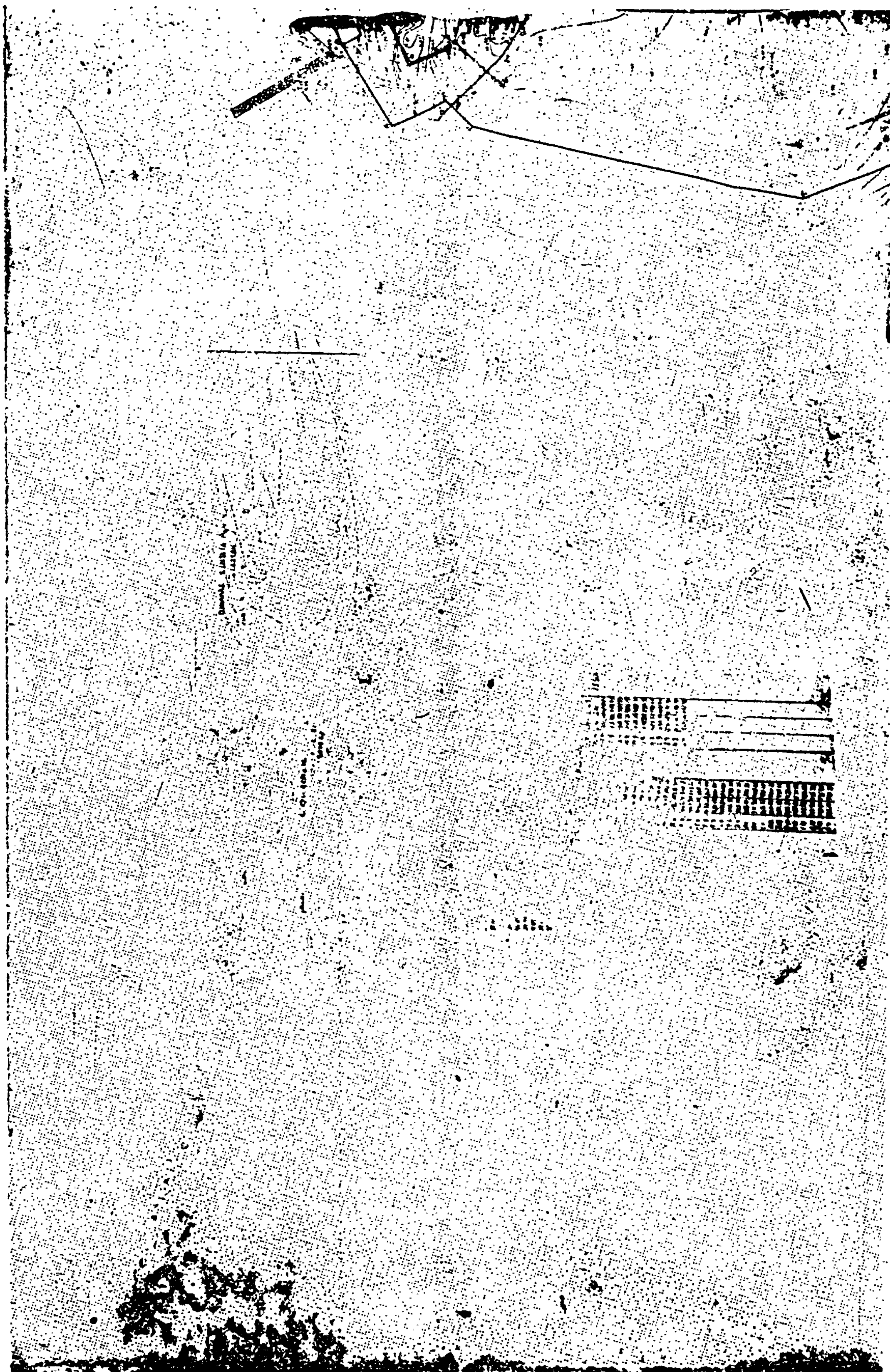
3. Δὲν ὑφίστανται κτίρια ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς παραλίας παρὰ μόνον ἕνα ἐρειπωμένο ἰσόγειο κτίσμα (λιθοδομὴ) τὸ ὁποῖον δὲν ἐξαιρέθει.

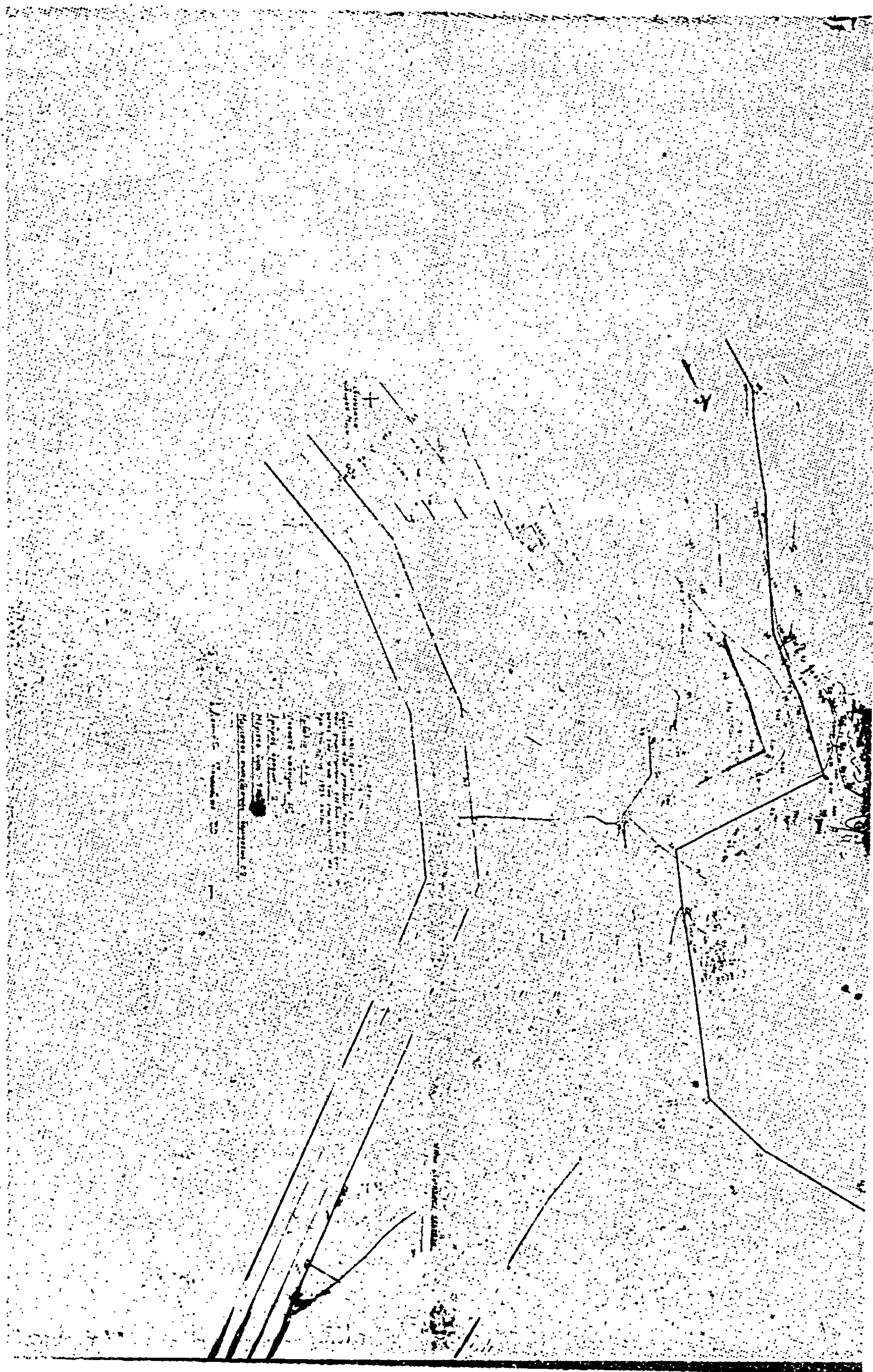
Τὸ παρὸν ὑπόκειται εἰς ἔγκριση ἁρμοδίων.

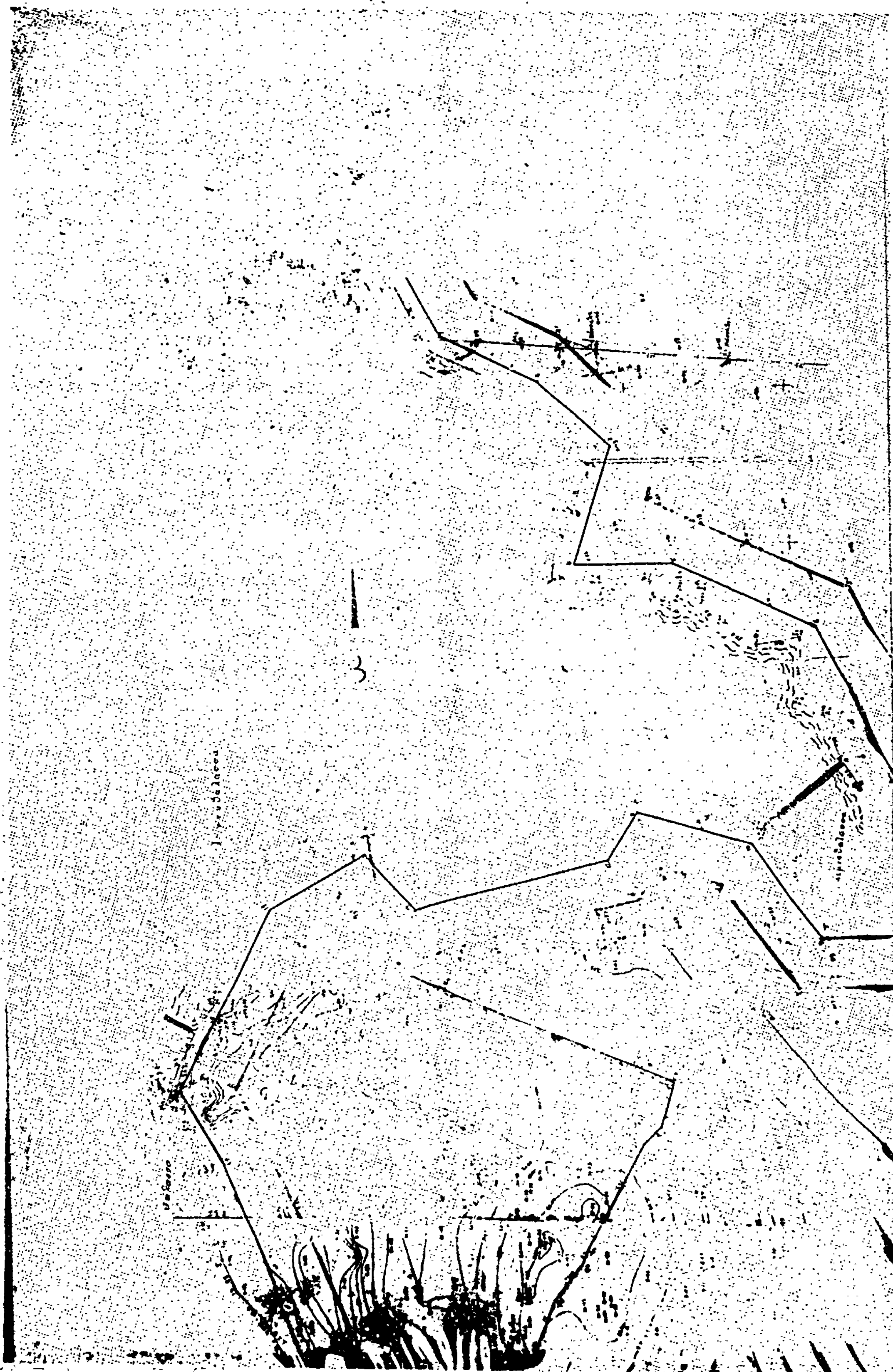
Ἐφ' ᾧ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται.

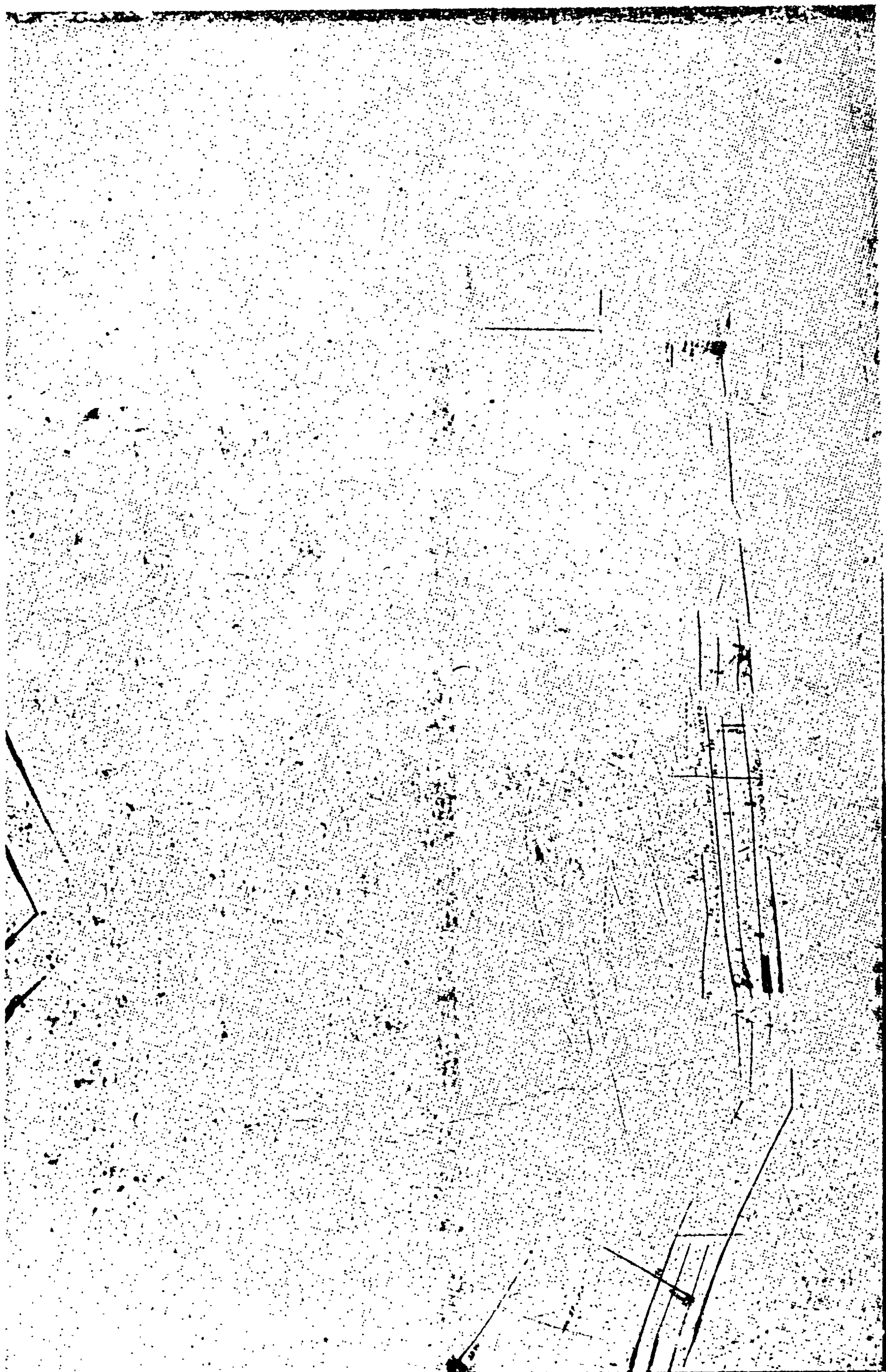
Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος — Τὰ Μέλη
ΣΠΥΡΟΣ ΜΟΣΧΟΥΤΑΣ — (Ὑπογραφαί)

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

'Αναθεώρηση τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δόμησης τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Παληοῦ (Καβάλας).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.» τῆς 17 'Ιουλίου 1923, ὅπως μεταγενέστερα τροποποιήθηκαν καὶ συμπληρώθηκαν καὶ εἰδικότερα τὰ ἄρθρα 9 καὶ 11.
2. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ» ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὸ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363/Α) καὶ εἰδικότερα τὰ ἄρθρα 16, 17, 21, 22, 32, 33 (παρ. 1 καὶ 3), 34 (παρ. 1), 35 (παρ. 1) καὶ 80.
3. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/1980 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) καὶ εἰδικότερα τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 7.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 908/1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Οἰκισμοῦ).
5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 148/1982 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο 1.

'Αναθεωροῦνται οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δόμησης τῶν οἰκοπέδων τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Παληοῦ (Καβάλας), ποὺ καθορίσθηκαν μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Τ.48021/3-11-1972 ἀπόφαση τοῦ Νομάρχη Καβάλας «περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τοῦ οἰκισμοῦ «Παληὸ» Ν. Καβάλας (ΦΕΚ 320/Δ) καὶ καθορίζονται κατὰ τομεῖς I καὶ II, ὅπως φαίνονται στὰ δύο (2) σχετικὰ πρωτότυπα διαγράμματα σὲ κλίμακα 1 : 2000, ποὺ θεωρήθηκαν ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ τῆς Διευθύνσεως Γ4 τοῦ Ὑπουργείου Χ.Ο.Π. μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. Γ.9644/1982 πράξη του καὶ ποὺ ἀντίτυπό τους δημοσιεύεται μὲ αὐτὸ τὸ διάταγμα, ὡς ἑξῆς :

α) Τομέας I :

1. Τὸ ἰσόγειο τουλάχιστον τῶν κτιρίων πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται σὰν ἐμπορικὸ κατάστημα.
2. Οἰκοδομικὸ σύστημα ὁρίζεται τὸ συνεχές.
3. Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ὁρίζονται :

—'Ελάχιστο πρόσωπο : δέκα πέντε (15) μέτρα
—'Ελάχιστο βάθος : εἴκοσι πέντε (25) μέτρα
—'Ελάχιστο ἐμβαδὸν : τετρακόσια (400) τετρακόσια τετραγωνικὰ μέτρα.

4. Μέγιστο ποσοστὸ κάλυψης τῶν οἰκοπέδων σαράντα τοῖς ἑκατὸ (40%) τῆς ἐπιφανείας τους.
5. Συντελεστὴς δόμησης ἔξη δέκατα (0,6).
6. Μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν κτιρίων, ποὺ ἐπιτρέπεται δύο (2).
7. Στὸ ὕψος τῶν κτιρίων, ποὺ ὑπολογίζεται σύμφωνα μὲ τὸ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ», συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ὕψος τῆς στέγης ἀπὸ κεραμίδια ἡ κατασκευὴ τῆς ὁποίας εἶναι ὑποχρεωτική.

β) Τομέας II :

1. 'Επιτρέπεται ἡ ἀνέγερση μόνο κατοικιῶν, ξενοδοχείων κατ' ἐξαίρεση ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερση ἑστιατορίων, καφενείων, ζαχαροπλαστείων, ὀπωροπωλείων, ἀρτοποιείων, ταβερνῶν καὶ παντοπωλείων ἐμβαδοῦ μέχρι πενήντα (50) τετραγωνικὰ μέτρα στὸ ὁποῖο περιλαμβάνεται καὶ τὸ ἐμβαδὸν τῆς τυχὸν κατασκευαζόμενης στὸ ἰσόγειο ἀποθήκης.
2. Οἰκοδομικὸ σύστημα ὁρίζεται τὸ πανταχόθεν ἐλεύθερο.
3. Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ὁρίζονται :

—'Ελάχιστο πρόσωπο : δέκα πέντε (15) μέτρα
—'Ελάχιστο βάθος : εἴκοσι πέντε (25) μέτρα
—'Ελάχιστο ἐμβαδὸ : ἑξακόσια (600) τετραγωνικὰ μέτρα

Κατὰ παρέκκλιση θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἡμέρα δημοσίευσης τοῦ παρόντος ἔχουν :

—'Ελάχιστο πρόσωπο : δέκα πέντε (15) μέτρα
—'Ελάχιστο βάθος : εἴκοσι πέντε (25) μέτρα
—'Ελάχιστο ἐμβαδὸ : τετρακόσια (400) τετραγωνικὰ μέτρα.

Οἰκόπεδα ποὺ ἦταν ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα κατὰ κανόνα ἢ κατὰ παρέκκλιση σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφαση Τ.48021/3.11.1972 (ΦΕΚ 320/Δ/72) τοῦ Νομάρχη Καβάλας, ἐξακολουθοῦν νὰ θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα.

4α) Μέγιστο ποσοστὸ κάλυψης τῶν οἰκοπέδων τριάντα τοῖς ἑκατὸ (30%).

β) Σὲ περίπτωση ἀνέγερσης Ξενοδοχείων τὸ μέγιστο ποσοστὸ κάλυψης τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται σαράντα τοῖς ἑκατὸ τῆς ἐπιφάνειάς τους.

5. Συντελεστὴς δόμησης τρία δέκατα (0,3) καὶ σὲ περίπτωση Ξενοδοχείων πέντε δέκατα (0,5) καὶ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴ οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ», ὅπως τροποποιήθηκε μὲ τὸ ἄρθρο 4 τοῦ Ν. 880/1979.

6. Μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν κτιρίων ποὺ ἐπιτρέπεται δύο (2) μὲ μέγιστο ὕψος αὐτῶν ὀκτὼ καὶ μισὸ (8,5) μέτρα, στὸ ὁποῖο συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ὕψος τῆς στέγης ἀπὸ κεραμίδια ἡ κατασκευὴ τῆς ὁποίας εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρο 2.

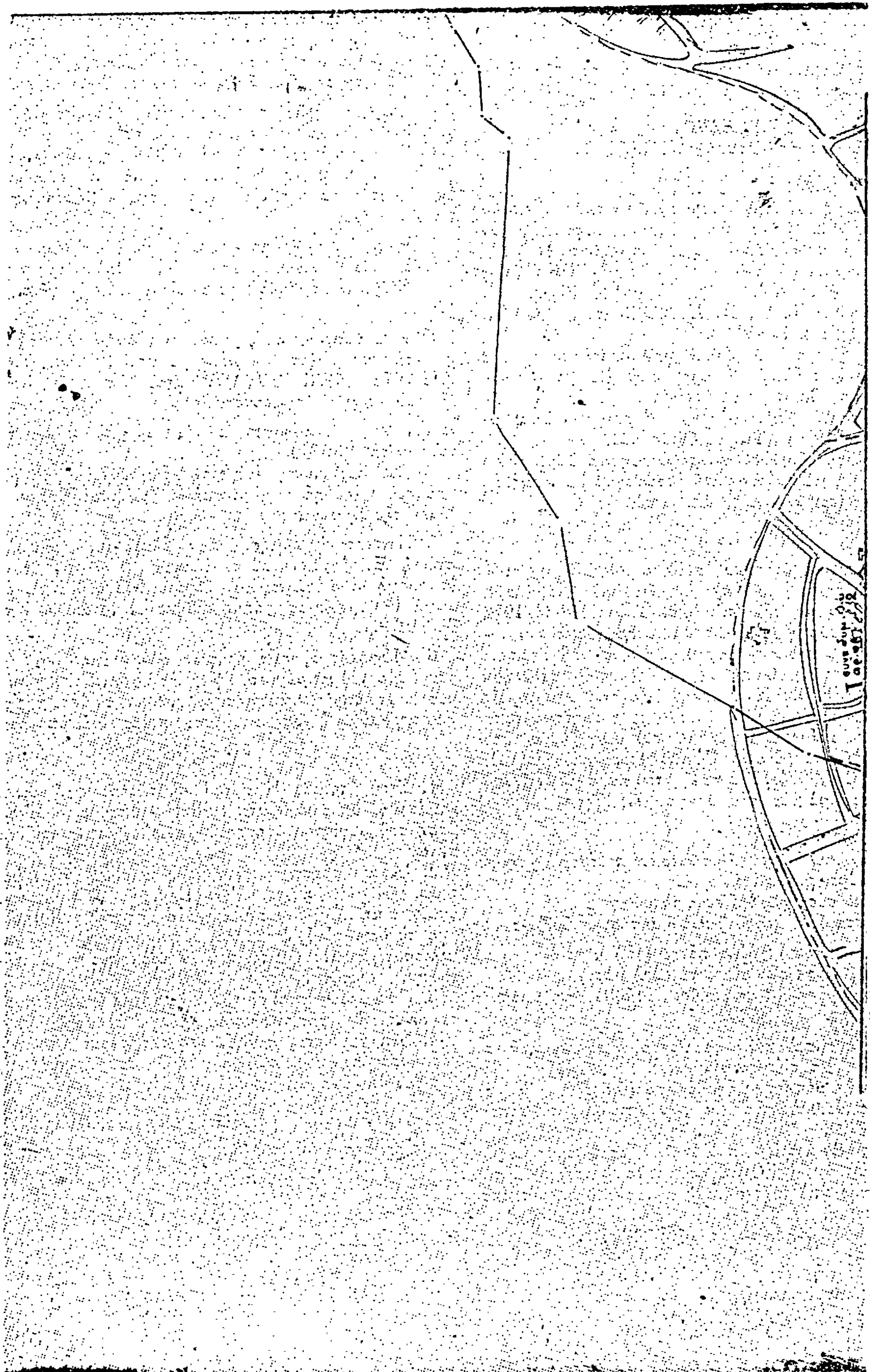
1. Στοὺς τομεῖς II καὶ I σὲ περίπτωση κατασκευῆς κτιρίων σὲ ὑποστυλώματα (pillotis) ἀπαγορεύεται ἡ ὑπέρβαση τοῦ μεγίστου ὕψους τῶν κτιρίων ὅπως ὁρίζεται πιὸ πάνω.
2. 'Απαγορεύεται ἡ κατασκευὴ κτιρίων ὄγκου μεγαλυτέρου τῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) κυβικῶν μέτρων, στὸν ὁποῖο συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ ὄγκος τῆς pillotis. Πέρα ἀπὸ τὸ ὅριο αὐτό, ἐπιβάλλεται ἡ διάσπαση τοῦ ὄγκου σὲ περισσότερα κτίρια ἔστω καὶ ἂν πρόκειται γιὰ ἑνιαία λειτουργικὰ οἰκοδομή.
3. Πρὶν ἐκδοθοῦν οἱ οἰκοδομικὲς ἄδειες ἐπιβάλλεται ἀρχιτεκτονικὸς ἔλεγχος τῆς μορφῆς τῶν οἰκοδομῶν.
4. 'Απαγορεύεται ἡ ἀλλοίωση τῆς φυσικῆς μορφῆς τοῦ ἐδάφους μὲ τὴν κατασκευὴ τοίχων ἀναστήριξης ὕψους μεγαλύτερου ἀπὸ ἕνα καὶ μισὸ (1,50) μέτρο.

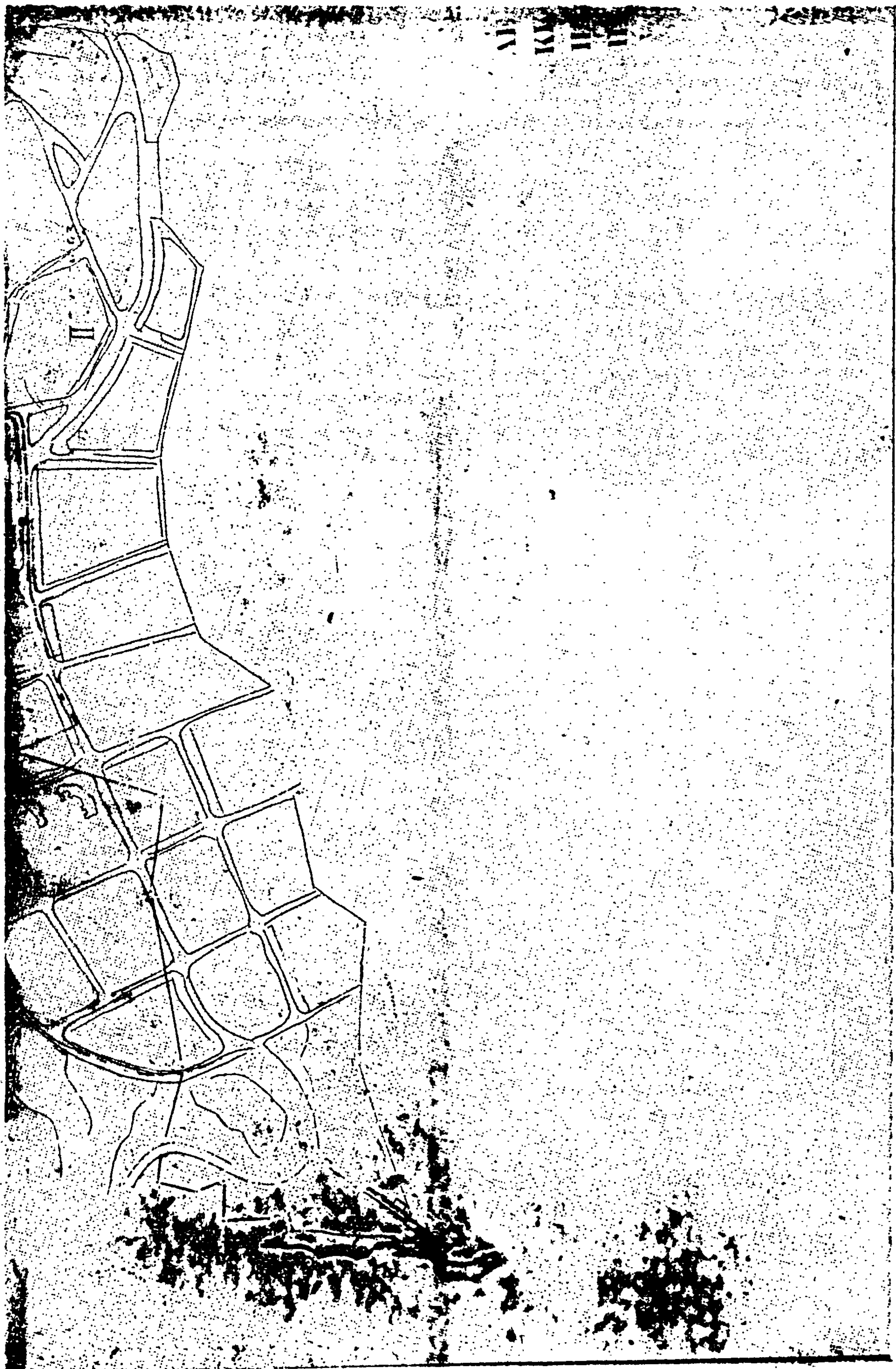
Στὸν Ὑπουργὸ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ Διατάγματος αὐτοῦ.

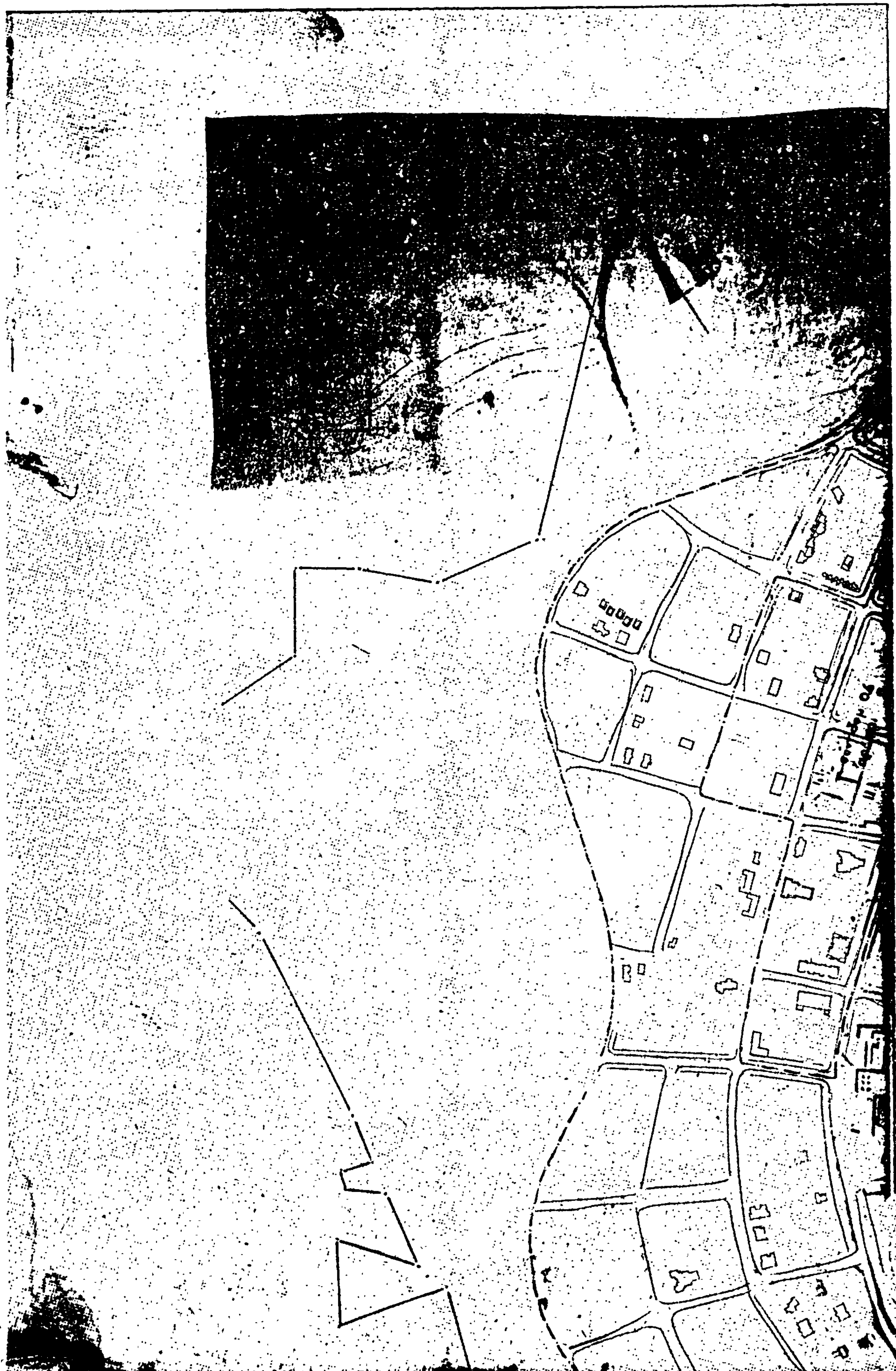
'Αθήνα, 13 'Απριλίου 1982

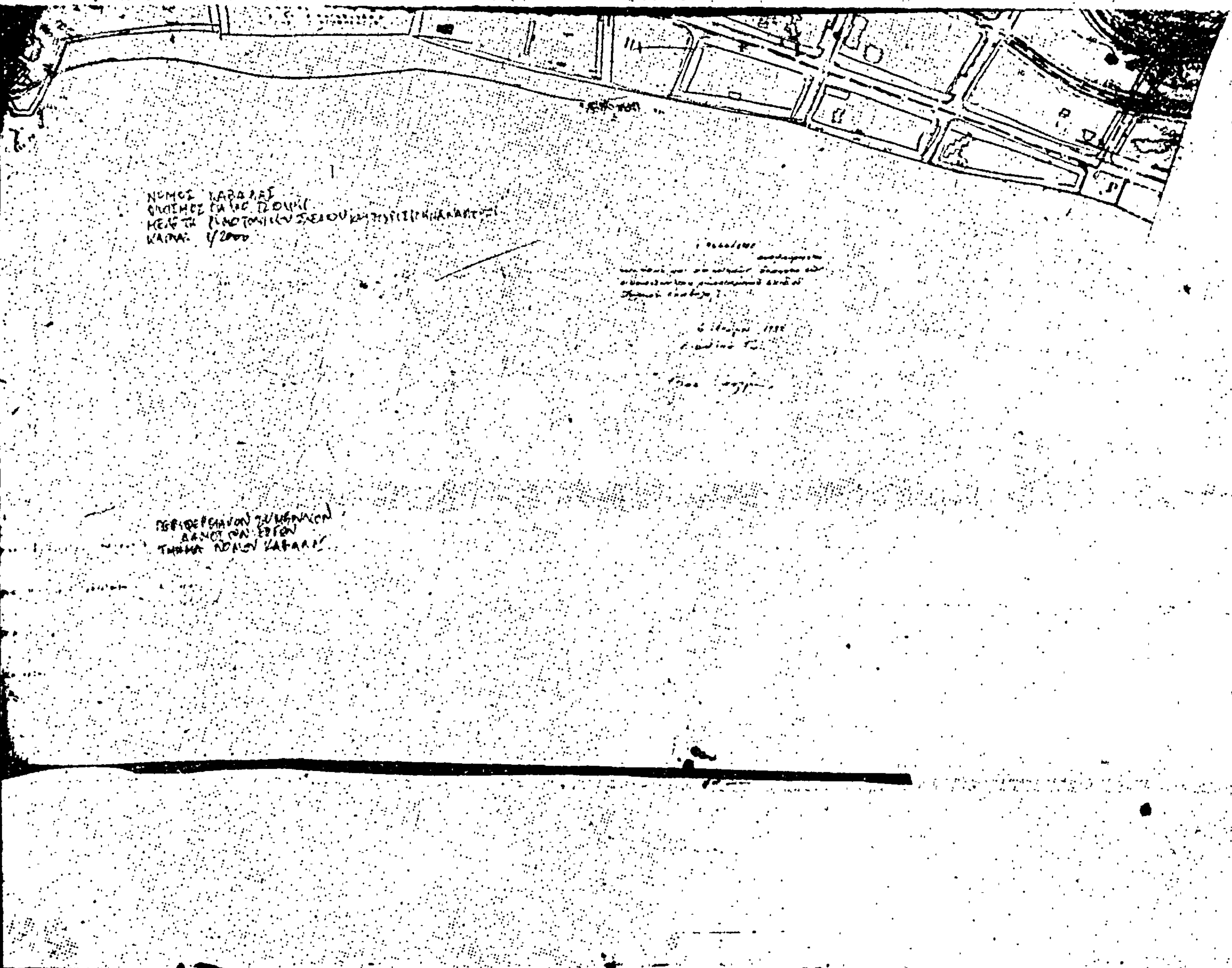
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΡΙΤΣΗΣ

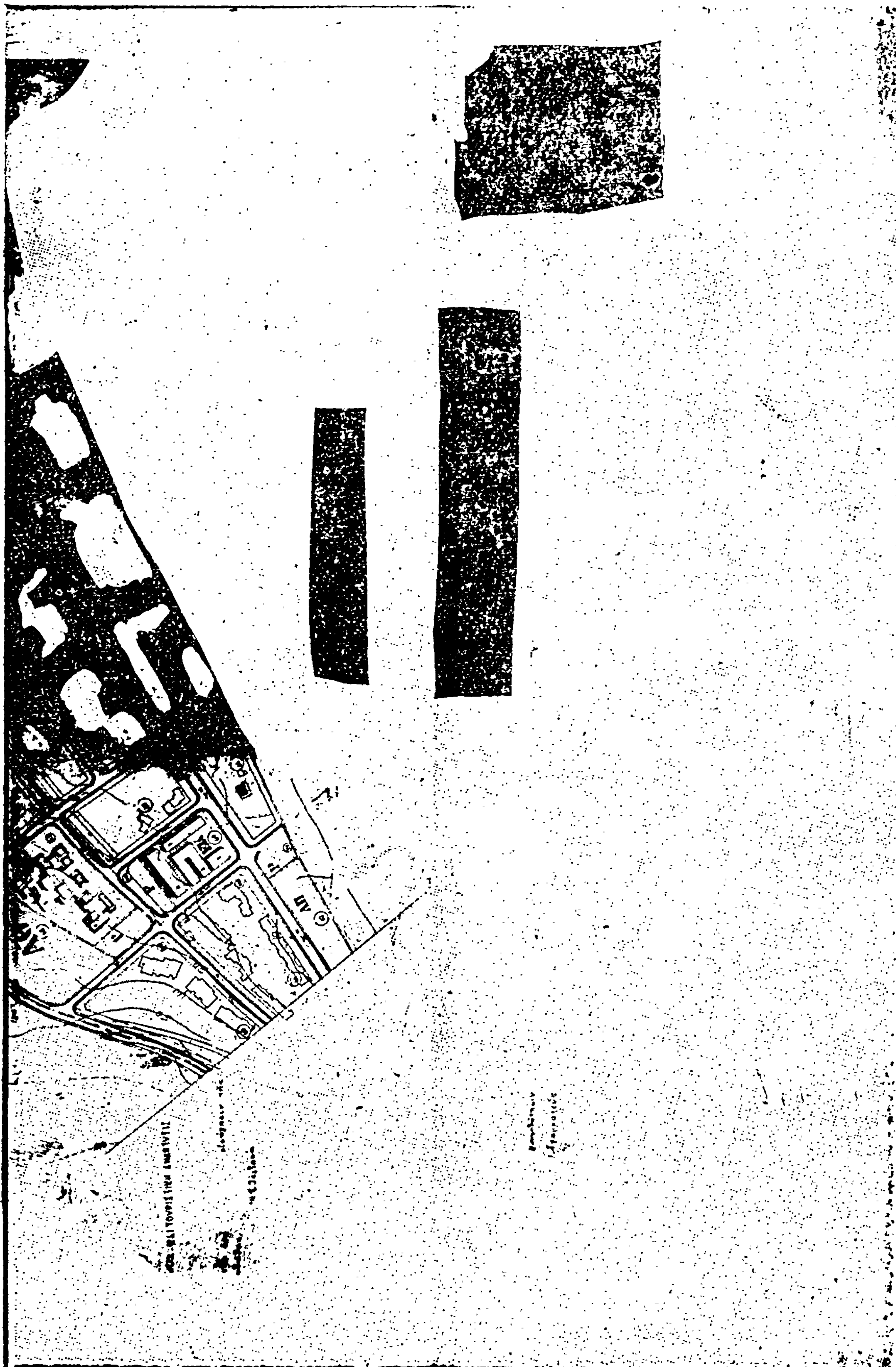

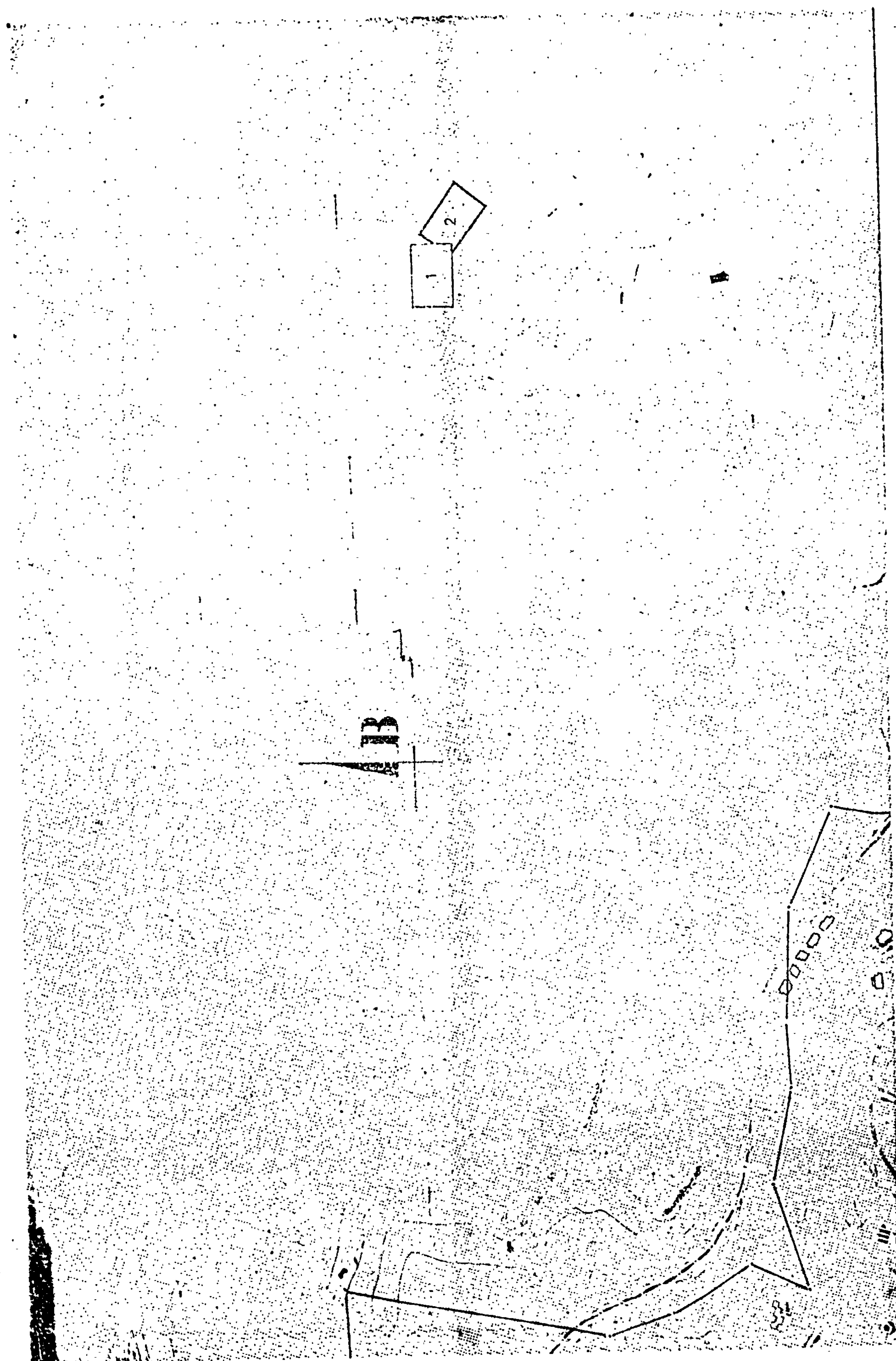

ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

2
1
Β

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀριθ. Δ1γ/0/10534 (3)

Παρακατάθεση ἀποζημιώσεως ἀκινήτων πού ἔχουν ρυμοτομηθεῖ μέ τό ἐγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο τῶν Δήμων Ἀμαρουσίου καί Χαλανδρίου γιά τή διεύρυνση τῆς Λεωφ. Κηφισιᾶς ἀπό τήν ὁδό Καποδιστρίου μέχρι τήν ὁδό Νεαπόλεως (Π.Α. 120/80).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τίς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 17.7.1923 «περί σχεδίων πόλεων, κωμῶν καί συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καί οἰκοδομῆς αὐτῶν» (ΦΕΚ 228/16.8.1923 τ. Α').

2) Τίς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περί ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» (ΦΕΚ 1/1.1.1971 τ. Α').

3) Τήν ἐξουσιοδοτική ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων ΕΔ2α/01/25/Φ. 2.2.1./20.3.82 ΦΕΚ 149/6.4.82 τ. Β'.

4) Τό Π. Δ/γμα 910/1977 ΦΕΚ 305/10.10.1977 τ. Α' «περί ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργ. Δημοσίων Ἔργων»

5) Τόν πίνακα παρακαταθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως πού καθορίστηκε μέ τήν ἀπόφαση 1404/16.10.80 τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν γιά ἀκίνητα πού ρυμοτομήθηκαν μέ τό ἐγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο τῶν Δήμων Ἀμαρουσίου καί Χαλανδρίου γιά τή διεύρυνση τῆς Λεωφ. Κηφισιᾶς ἀπό τήν ὁδό Καποδιστρίου μέχρι τήν ὁδό Νεαπόλεως, σύμφωνα μέ τίς ἐνδείξεις τῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ 120/80, ἀνακοινώνουμε στά πρόσωπα πού ἔχουν ἤ ἀξιώνουν ἐμπράγματα δικαιώματα στά παραπάνω ἀκίνητα, ὅτι ἡ ἀποζημίωση τῶν οἰκοπεδικῶν ἐκτάσεων πού ἔχουν ρυμοτομηθεῖ καί τῶν ἐπικειμένων τους ὅπως σημειώνονται στά στοιχεῖα προδικασίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 653/77, ἔχει κατατεθεῖ στό Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καί Δανείων Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπό τό συμψηφισμό δικαιωμάτων καί ὑποχρεώσεων πού προβλέπει τό ἄρθρο 6 τοῦ Ν. 5269/1931 καί μέ τήν ἔκθεση τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης 652498/15.2.82 γιά συνολικό ποσό 7.985 δραχμῶν.

Ἡ παρακατάθεση τῆς παραπάνω ἀποζημιώσεως ἔγινε ὑπέρ 1) Δελαλοπούλου Ἀποστόλου καί Ζελιώτη Εὐαγγελίας (δρχ. 2.412), 2) Μαρκόπουλου Κωνσταντίνου (3.898 δραχ.) καί 3) Βασιλοπούλου Μαρούλα (1.675 δραχ.) καί θά καταβληθεῖ μόνο στά πρόσωπα πού θά ἀναγνωριστοῦν δικαιοῦχοι μέ ἀπόφαση τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀνακοίνωση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 12 Ἀπριλίου 1982

Μέ ἐντολή Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντής

ΓΕΩΡΓ. ΜΠΑΣΤΟΣ

Ἀριθ. Δ1γ/10536 (4)

Παρακατάθεση ἀποζημιώσεως ἀκινήτων πού ἔχουν ρυμοτομηθεῖ μέ τό ἐγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο τοῦ Δήμου Αἰγάλεω γιά τή διάνοιξη τῆς Νέας Παρακηφισσίου ὁδοῦ (δυτικοῦ κλάδου) μεταξύ τῶν ὁδῶν Μαυρομιχάλη καί Ἀγάθωνα (Π.Α. 21/76)

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1) Τίς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 17.7.1923 «περί σχεδίων πόλεων, κωμῶν καί συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καί οἰκοδομῆς αὐτῶν» (ΦΕΚ 228/16.8.1923 τ. Α').

2) Τίς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περί ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» (ΦΕΚ 1/1.1.1971 τ. Α').

3) Τήν ἐξουσιοδοτική ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων ΕΔ2α/01/25/Φ. 2.2.1/20.3.82 ΦΕΚ 149/6.4.1982 τ. Β'.

4) Τό Π. Δ/γμα 910/1977 ΦΕΚ 305/10.10.1977 τ. Α' «περί ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργ. Δημοσίων Ἔργων.

5) Τόν πίνακα παρακαταθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως πού καθορίστηκε μέ τήν ἀπόφαση 897/11.10.77 τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν γιά ἀκίνητα πού ρυμοτομήθηκαν μέ τό ἐγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο τοῦ Δήμου Αἰγάλεω γιά τή διάνοιξη τῆς Νέας Παρακηφισσίου ὁδοῦ (Δυτικοῦ κλάδου) μεταξύ τῶν ὁδῶν Μαυριμιχάλη καί Ἀγάθωνα, σύμφωνα μέ τίς ἐνδείξεις τῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ 21/76, ἀνακοινώνουμε στά πρόσωπα πού ἔχουν ἤ ἀξιώνουν ἐμπράγματα δικαιώματα στά παραπάνω ἀκίνητα, ὅτι ἡ ἀποζημίωση τῶν οἰκοπεδικῶν ἐκτάσεων πού ἔχουν ρυμοτομηθεῖ καί τῶν ἐπικειμένων τους ὅπως σημειώνονται στά στοιχεῖα προδικασίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 653/1977, ἔχει κατατεθεῖ στό Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καί Δανείων Ἀθηνῶν, ὕστερα ἀπό τό συμψηφισμό δικαιωμάτων καί ὑποχρεώσεων πού προβλέπει τό ἄρθρο 6 τοῦ Ν. 5269/2931 καί μέ τήν ἔκθεση τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης 653103/23.2.82 γιά συνολικό ποσό 1.088.520 δραχμῶν.

Ἡ παρακατάθεση τῆς παραπάνω ἀποζημιώσεως ἔγινε ὑπέρ Αἰκατερίνης Παπανικολάου καί Ἄννας Καρπαθάκη καί θά καταβληθεῖ μόνο στά πρόσωπα πού θά ἀναγνωριστοῦν δικαιοῦχοι μέ ἀπόφαση τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Ἡ ἀνακοίνωση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 12 Ἀπριλίου 1982

Μέ ἐντολή Ὑπουργοῦ

Ὁ Διευθυντής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΣΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ